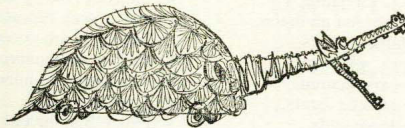

«Nasqué aquest felicissim Ingeni en la Ciutat
de Tortosa que no deu gloriarse menos ab la
ditxa de ser lo Patrio Sol de Garcia, que Mantua
de Virgili; puix logra Tortosa ab tant gran fill lo
donar a la Nacio (espectable entre totes les del
mon) un Princep de la Poesia Lirica...»

(Poema i text de la 1.ª Edició de l'Obra del Dr. Vicent
Garcia, Barcelona, 1700)

A LA CVCA-FERA DE TORTOSA, PROPRIA DE LA CONFRARIA
dels Pescadors de dita Ciutat; que fentse la Professó del Corpus Crhisti
desconcertà ab vna morrada, sis flautas de vn organèt portatil.

ROMANS.

PEr cert, Madò Cuca-fera,
Que haveu fet vn bell jornal;
Cartas ne podeu escriurer
A vostre parent, lo Drac.
En l'Orga, na descarada!
En vn instrument Sagrat,
Ab eixa villana boca,
Haveu fet vn mon de mal!
Nou's arrendo la ganancia,
Que si ho enten lo Deu Pa,
Inventor de les Regalias,
En cocau's convertirà.
Digaume, si pretenguereu
Los estornuts variar,
Disparant, esta vegada,
Coets, y Piulas de estany?

.....
Pero encara, en hora bona,
Ia fos aixó tot lo dany;
Mes lo escandol, que causàreu,
Com lo podreu remediare?
Donà lo Bou gran mugit,
La Aguila se esparverà,
Los Cavallets se empinaren,
Glassarense los Gegants.
Mes no ha faltat quiu's escusa,
Responent, per vostra part:
Que als Diables pretenguereu,
Ab la Musica, espantar.
Queu's obligà la estretura,
Puix nou's trobareu ab mans,
A suplir la falta de ellas
Ab los morros, y queixals.
Que sis flautas arrancareu,
Perque, per aquells forats,
A las altres donàs vida

La respiració del nas.
Y que en lo punt, que advertireu
La gran ruina, y fracàs,
Vos esgarrifareu tota,
De la cua, fins al cap.
Y de pur regirament,
Lo ventre de Bocaràm,
Abortal's Cuca-ferons,
Cò vns Minyons de quinze anys.
Ni foren paraulas solas
Las de aquest bon Advocat;
Puix, que vostra desmesura
Se es oferit à pagar.
A las Aras de est Mecenàs
Es raho que oferiau,
La nata del queu's envia
En sas entranyas lo Mar.
La carnosà Palomida,
Lo Moll lletós y suau,
Y la prempsada Pelaya,
Ab lo Congre tornejat.
La remadora Llagosta,
Y lo Briarè Cranc,
Ab la Sipia tintorera,
Y lo Sorell argentat.
La pigotosa Morena,
Lo Pagell sobredorat,
Ab lo Llagostí de nacar
La Mollera de cristall.
Desde la mes fresca Llissa,
Al Llop mes sec, y salat,
Deveu al gran Simulacre
De aquest Patró consagrar.
Procurau en esmenarvos,
Fent, de aquesta hora en avant,
de Cucafera de be:
Y Nostre Senyor vos guard'.